Napsal uživatel Zubřík
Středa, 01 Březen 2000 01:00

Ten chlap je super - a tahle deska ještě víc. Mám tohle CéDéčko doma už nějaký ten pátek, a tak se bojím, že má recenze nebude zrovna dvakrát objektivní. Dostal jsem ho totiž k vánocům (těm posledním) a od té doby se už v počítači přetočilo mockrát. Výsledek je tedy ten, že mě se líbí čím dál tím víc, zatímco moje drahá polovička, která způsobila, že ono CD se objevilo pod tím stromečkem, začíná úpět a po zaslechnutí prvních tónů si slibuje, že příště už tak hloupý dárek rozhodně nekoupí.

Ale teď už vážně. Kapelu Hary Phill Band jsem poprvé slyšel vloni na Zahradě, když jsme se s kapelou občerstvovali na terásce hospůdky u radnice. Bylo ohromné vedro a chlapíci z Hary Phill Bandu zasedli k vedlejšímu stolu. Už oblečení a chování nasvědčovalo, že půjde asi o nějaké výstřední existence. Nástroje měli naštěstí s sebou, a tak to ani netrvalo moc dlouho a začali zkoušet, jestli i v tom šestatřicetistupňovém parnu jejich trubky a kopací kufry hrají. Rozjeli takovej skoro až vlezlej jazzíček, a musím říct, že se nám vůbec nechtělo jít pryč ...

Osobně patřím mezi ty posluchače, kteří poslouchají jen muziku, a text berou jen jako prostředek k vyjádření melodie. Patříte-li i vy mezi tyto jedince, buďte si jisti, že u téhle kapely si po prvním poslechu budete pamatovat i většinu textů. Texty jsou totiž velice jednoduché, zpěvné, nápadité a nic neřešící (*Ten chlap je super, Nedup mi po place, Línej den*) a většinou vtipné (*Špunt em trefenej jsem, Tonda Bé, Tak jezdím já ...*

). V některých najdete i hlubší myšlenku, ale ta je nakonec podána tak, až máte pocit, že tam žádná myšlenka vlastně není (
Tanec v tátovejch botách, Máme doma bejby
). Většina těchto textů pochází z hlavy Františka Kůse nebo Dalibora Nesnídala.

Melodie vám většinou budou povědomé, nebo je budete dokonce znát. Jde totiž převážně o přetextované osvědčené jazzové hity, prověřené hezkou řádkou let a nemenší řádkou kapel, které ony hity hrály. Uvnitř bookletu mě zaujala ještě jedna věc. Našel jsem v něm totiž velikou fotku s ještě větším originálním zálesáckým big bandem. Docela by mě zajímalo, jestli tenhle band opravdu existuje. Jestli ano, pak pokud těhle osmadvacet lidí spustí, potom to musí být opravdu pořádný jazzový nářez.

Zkrátka máte-li rádi jazz, a chcete-li si u nějaké desky odpočinout a pobavit se, myslím, že tahle je ta pravá. Pravdou je, že je už skoro dva roky stará a tak bude možná problém vůbec ji sehnat. Jste-li tedy ze západočeského regionu, zkuste alespoň Hary Phill Band navštívit přímo na koncertě, určitě se to vyplatí. Musím vás ale varovat. Může se vám totiž lehce stát, že až půjdete z jejich koncertu, budete si jejich písně zpívat, v noci se vám o nich bude zdát a zjistíte, že ani druhý den, až půjdete do práce, nepůjdou ty písničky vůbec dostat z hlavy.

Na závěr ještě pár údajů. Deska byla nahrána v plzeňském Českém rozhlase a najdete na ni 12 písní v podání pěti usměvavých ortodoxních chlapíků: Jaromíra Hrubého (tuba, kontrabas, zpěv), Vlastimila Janského (foukačka, trombón, valcha, buben, zpěv), Milana Jubánka (kytara), Františka Kůse (kytara, dobro, trubka, klarinet, piano, haksajtna, zpěv) a Dalibora Nesnídala

(banjo, zpěv).